PART 17

EXAMINATION OF THE CONSTITUTIONAL COURT DECISION (B.Y. DECISION) ON INDIVIDUAL APPLICATION NUMBER 2018/30296 DATED 07.09.2021

ANAYASA MAHKEMESİ'NİN 07.09.2021 TARİHLİ 2018/30296 BAŞVURULU NUMARALI B.Y. KARARI'NIN İNCELENMESİ

--

ELİF DOĞA BOYNUKISA

ABSTRACT

The individual application decision, which will be examined in detail below, consists of illegally obtaining personal data on the applicant spouse's phone with a spy software downloaded by one of the spouses in the divorce phase to the other spouse's phone. Following the submission of the information and documents containing the personal data of the applicant spouse as evidence in the divorce case by the other spouse, the applicant spouse filed a complaint. The suspect spouse was acquitted by the Ezine Criminal Court of First Instance (**"Criminal Court"**), and the applicant spouse applied to appeal. Bursa Regional Court of Justice 3rd Penal Chamber (**"Chamber"**) also acquitted the spouse, and the applicant spouse filed an individual application to the Constitutional Court (**"CC"**), alleging that the right to demand the protection of personal data within the scope of respect for private life was violated. The Constitutional Court examined the case within the framework of national and international legislation and it was decided that the applicant's right to demand the protection of his personal data within the scope of respect for private life, which is protected by a constitutional guarantee, was violated.

KEYWORDS

RIGHT TO PRIVACY OF PRIVATE LIFE, RIGHT TO RESPECT FOR PRIVATE AND FAMILY LIFE, PERSONAL DATA, SEIZURE OF PERSONAL DATA, PROCESSING OF PERSONAL DATA, DISCLOSURE OF PERSONAL DATA.

ÖZET

Aşağıda detaylıca incelenecek olan bireysel başvuru kararı, boşanma aşamasında olan eşlerden birinin diğer eşin telefonuna indirdiği casus bir yazılım ile başvurucu eşin telefonundaki kişisel veri niteliğini haiz bilgileri hukuka aykırı yollar ile ele geçirmesinden ibarettir. Başvurucu eşin kişisel verilerini içeren bilgi ve belgelerin diğer eş tarafından boşanma davasına delil olarak sunulmasını takiben başvurucu eş şikayetçi olmuş, soruşturma sonrasında Ezine Cumhuriyet Başsavcılığı (**"Başsavcılık"**) tarafından hazırlanan iddianamede, diğer eşin cezalandırılması talep edilmiştir. Şüpheli eşin Ezine Asliye Ceza Mahkemesi (**"Ceza Mahkemesi"**) tarafından beraatine karar verilmiş olup başvurucu eş, istinaf yoluna müracaat etmiştir. Bursa Bölge Adliye Mahkemesi 3. Ceza Dairesi (**"Daire"**) de eşin beraatine karar vermiş, başvurucu eş ise özel hayata saygı kapsamındaki kişisel verilerin korunmasını isteme hakkının ihlal edildiğinden bahisle, Anayasa Mahkemesi'ne (**"AYM"**) bireysel başvuruda bulunmuştur. AYM tarafından ulusal ve uluslararası mevzuat çerçevesinde inceleme yapılmış ve başvurucunun anayasal bir güvence ile korunan özel hayata saygı kapsamında kişisel verilerinin korunmasını isteme hakkının ihlal edildiğine karar verilmiştir.

ANAHTAR KELİMELER

ÖZEL HAYATIN GİZLİLİĞİ, ÖZEL VE AİLE HAYATINA SAYGI, KİŞİSEL VERİ, KİŞİSEL VERİNİN ELE GEÇİRİLMESİ, KİŞİSEL VERİNİN İŞLENMESİ, KİŞİSEL VERİNİN AÇIKLANMASI.

PART 17

The individual application decision of the Constitutional Court, dated 7 September 2021 and numbered 2018/30296, which will be examined below, regarding the violation of the individual's right to request the protection of personal data, has been handled within the scope of the doctrine and relevant national and international legislation.

Aşağıda incelenecek AYM'nin 7 Eylül 2021 tarihli ve 2018/30296 numaralı, kişinin kişisel verilerinin korunmasını isteme hakkının ihlal edilmesine ilişkin bireysel başvuru kararı, doktrin ve ilgili ulusal ve uluslararası mevzuat kapsamında ele alınmıştır.

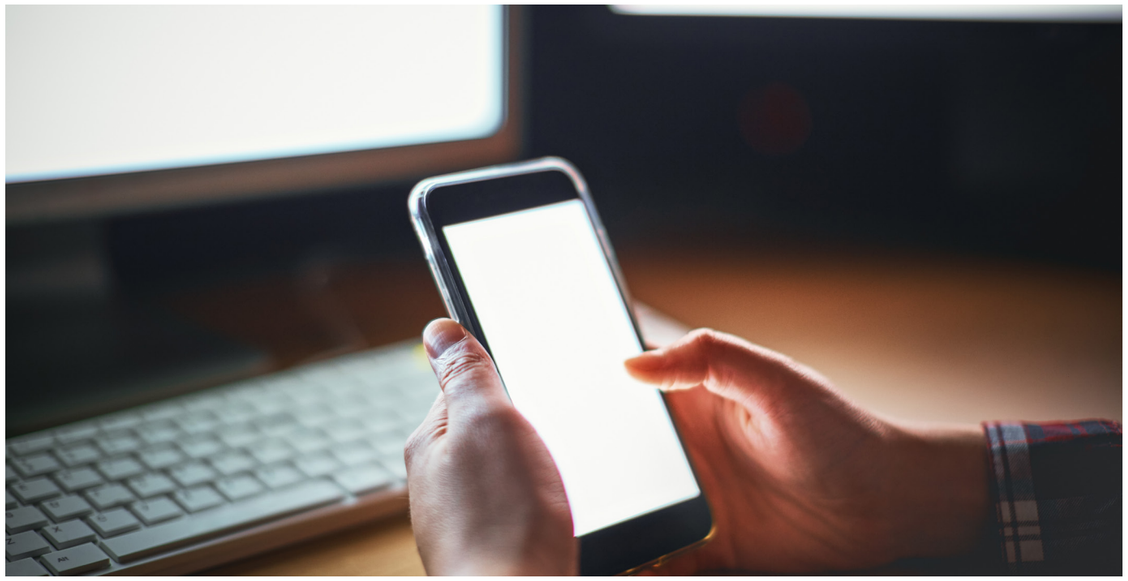

I. INTRODUCTION

Personal data is a concept that has gained importance and popularity rapidly with the developing technology in today's world. Since personal data make up the vast majority of our lives, the protection of personal data has become increasingly important for reasons such as ensuring the data security of individuals and protecting their fundamental rights and freedoms and privacy. The individual application decision of the Constitutional Court, dated 7 September 2021 and numbered 2018/30296, which will be examined below, regarding the violation of the individual's right to request the protection of personal data, has been handled within the scope of the doctrine and relevant national and international legislation.

I. GİRİŞ

Kişisel veri kavramı günümüz dünyasında gelişen teknolojiyle beraber hızla önem ve popülarite kazanmış bir kavramdır. Kişisel verilerin hayatımızın çok büyük çoğunluğunu oluşturmasından ötürü, kişisel verilerin korunması da kişilerin veri güvenliklerini sağlamak ve temel hak ve özgürlüklerini ve mahremiyetlerini korumak gibi sebeplerle gitgide büyük önem kazanmıştır. Aşağıda incelenecek AYM'nin 7 Eylül 2021 tarihli ve 2018/30296 numaralı, kişinin kişisel verilerinin korunmasını isteme hakkının ihlal edilmesine ilişkin bireysel başvuru kararı, doktrin ve ilgili ulusal ve uluslararası mevzuat kapsamında ele alınmıştır.

II. QUESTION OF LAW

The question of law that is the subject of the relevant individual application decision is that the applicant's right to demand the protection of personal data within the scope of the right to respect for private life has been violated due to the fact that the spouse was not found guilty by the Criminal Court and the Chamber, following his wife's request to be punished for violation of the confidentiality of communication and violation of privacy of private life by obtaining the personal data of the applicant including, but not limited to, messages, audio recordings, videos and photographs on the phone and presented some of the data as evidence for the divorce case, with a spy software installed on the mobile phone used by the applicant to be used in the divorce case.

II. HUKUKİ SORUN

İlgili bireysel başvuru kararına konu olan hukuki sorun, başvurucunun eşinin, boşanma davasında kullanılmak üzere başvurucunun kullandığı cep telefonuna yüklediği casus bir yazılım ile başvurucunun telefonda bulunan mesaj, ses kayıtları, videolar ve fotoğraflar, dahil fakat bunlarla sınırlı olmamak üzere başvurucunun kişisel verilerini ele geçirmesi, bu verilerin bazılarının boşanma davasına kanıt olarak sunulması; başvurucunun, eşinin haberleşmenin gizliliğini ihlal ve özel hayatın gizliliğini ihlal suçlarından cezalandırılmasını talep etmesine takiben eşin, Ceza Mahkemesi ve Daire tarafından suçlu bulunmaması sebebiyle, etkili yargısal sistem kurma yükümlülüğünün yerine getirilmemesi nedeniyle özel hayata saygı hakkı kapsamındaki kişisel verilerin korunmasını isteme hakkının ihlal edilmiş olmasıdır.

III. SUMMARY

On 8 June 2016, the applicant's spouse submitted messages, audio recordings, videos and a photograph found on the applicant's phone to the court as evidence in the divorce case of the applicant and the applicant's spouse pending at the Ezine Civil Court of First Instance ("**Civil Court**"). On 28 November 2016, the applicant filed charges against his spouse that all his personal data, including but not limited to messages, voice recordings, videos and photographs, and the applicant's e-government and banking passwords, were seized and used by installing a spy software on the spouse's mobile phone. In the petition of the applicant, it was mentioned that the right to protect the personal data of the applicant was violated and the data was stored unlawfully, it was stated that by even following the family relatives of the applicant the purpose of providing evidence

III. OLAYIN ÖZETİ

Başvurucu B.Y. ile eşinin Ezine Asliye Hukuk Mahkemesi'nde ("**Hukuk Mahkemesi**") görülmekte olan boşanma davasında, başvurucunun eşi 8 Haziran 2016 tarihinde, başvurucunun telefonunda bulunan mesajları, ses kayıtlarını, videoları ve bir adet fotoğrafı mahkemeye delil olarak ibraz etmiştir. Başvurucu ise 28 Kasım 2016 tarihinde, eşinin cep telefonuna casus yazılım yükleyerek telefonda bulunan mesaj, ses kayıtları, videolar ve fotoğraflar, başvurucunun e-devlet ve bankacılık şifreleri dahil fakat bunlarla sınırlı olmamak kaydıyla tüm kişisel verilerinin ele geçirildiği ve kullanıldığından bahisle, eşinden şikâyetçi olmuştur. Başvurucunun şikâyet dilekçesinde, başvurucunun kişisel verilerinin korunması haklarının ihlal edildiğinden ve verilerin hukuka aykırı olarak depolandığından bahsedilmiş, başvurucunun aile yakınlarının dahi takip edilerek boşanma davasına delil sunma

PART 17

for the divorce case was exceeded, and he demanded that his spouse be punished for *"violating the confidentiality of communication and violating the privacy of her private life"*[1]. In the indictment issued by the Office of the Chief Public Prosecutor on 11 May 2017, the applicant's spouse was demanded to be punished for illegally obtaining the data on the phone with the software installed on the applicant's phone, violating the privacy of the applicant's private life, listening to and recording the conversations between people, and using this data as evidence in the divorce case. The Criminal Court decided for the acquittal of the applicant's spouse, stating that the applicant's spouse did not intend to commit a crime on the grounds that the applicant's spouse admitted that he had installed a program on the applicant's phone and that he had obtained the records containing the relevant data only to provide evidence for the divorce case. In addition to the allegations in the petition, the applicant applied to appeal, stating that the legal characterization of the crime was incorrect and the illegal seizure of personal data was not mentioned by the Office of the Chief Public Prosecutor and that the spouse should be sentenced as he violated Articles 132 (Violation of confidentiality of communucation) and 134 (Violation of the privacy of private life) of the TPC as well as the applicant's right to respect for private life and the protection of personal data, which is guaranteed by Article 20 of the Constitution of the Republic of Turkey due to the acquittal decision. On 25 May 2018, the Criminal Court's decision was upheld by the Chamber on the grounds

amacının aşıldığı ifade edilmiş ve *"eşinin haberleşmenin gizliliğini ihlal ve özel hayatının gizliliğini ihlal suçlarından cezalandırılmasını talep etmiştir"*[1]. 11 Mayıs 2017 tarihinde Başsavcılık tarafından düzenlenen iddianamede, başvurucunun eşinin, başvurucunun telefonuna yüklediği yazılım ile telefonda bulunan verileri hukuka aykırı olarak ele geçirmesi, başvurucunun özel hayatının gizliliğini ihlal etmesi, kişiler arasındaki konuşmaları dinlemesi ve kayda alması ve bu verileri boşanma davasında delil olarak kullanması sebebiyle cezalandırılması talep edilmiştir. Ceza Mahkemesi, başvurucunun eşinin başvurucunun telefonuna program yüklediğini ikrar etmesi ve ilgili verileri içeren kayıtları yalnız boşanma davasına delil sunmak amacıyla elde ettiği gerekçesiyle, başvurucunun eşinde suç işleme kastı olmadığını belirterek eşin beraatine karar vermiştir. Başvurucu, şikâyet dilekçesinde yer alan iddialarına ek olarak, Başsavcılık tarafından suçun hukuki nitelendirmesinin hatalı yapıldığı ve kişisel verilerin hukuka aykırı şekilde ele geçirilmesi hususuna değinilmediğinden bahisle istinaf yoluna başvurmuş ve eşinin Türk Ceza Kanunu'nun ("**TCK**") 132. (Haberleşmenin gizliliğini ihlal) ve 134. (Özel hayatın gizliliğini ihlal) maddeleri uyarınca cezalandırılması gerektiğini, beraat kararı nedeniyle Anayasal güvence altına alınan (Anayasa m.20) özel hayata saygı ve kişisel verilerin korunmasını isteme hakkının ihlal edildiğini beyan etmiştir. 25 Mayıs 2018 tarihinde Ceza Mahkemesi'nin kararı, Daire tarafından, Yargıtay kararları ve yerleşik uygulamaya atıf yapılarak haksız bir saldırıyı önlemek için bir daha ulaşılamayacak kanıtların ilgili mercilere sunulması amacıyla kişisel verilerin kaydedilebileceği, ele geçirilebileceği ve kişisel verilerin yayılabileceği gerekçesiyle onanmıştır. Nihai kararın 8 Eylül 2018 tarihinde başvurucuya tebliğini takiben başvurucu, 8 Ekim 2018 tarihinde AYM'ye bireysel başvuruda bulunmuştur. Başvurucu ve başvurucunun eşi, 19 Temmuz 2019 tarihinde anlaşmalı olarak boşanmış ve karar kesinleşmiştir.

that personal data could be recorded, intercepted and disseminated in order to present irretrievable evidence to the relevant authorities in order to prevent an unjust attack, with reference to Court of Cassation decisions and situated practice. Following the notification of the final decision to the applicant on 8 September 2018, the applicant made an individual application to the CC on 8 October 2018. The applicant and the applicant's spouse divorced consensually on 19 July 2019 and the decision became final.

IV. RELEVANT LAW

A. Turkish Penal Code

1. Violation of the Privacy of Private Life (TPC Article 134)

Violation of the privacy of people's private life, as stipulated in Article 134 of the TPC No. 5237, constitutes the crime of violating the privacy of private life. The relevant article mentions that the privacy of private life will be violated by recording images or sounds related to private life, disclosing these and publishing these disclosed data through the press and broadcast[2]. Since the legislator aims to protect the confidential life and private life areas of individuals with this article[3], it would be appropriate to say that the legal subject of the crimes of violation of privacy is the right to privacy[4]. The material subject of the crime, on the other hand, is *"behavior or events that occur in the private lives of individuals"*[5]. The crime stipulated in Article 134 of the TPC can be committed with *"any kind of act that can result in a breach of confidentiality"*[6]. Disclosure of images and audio related to private life is possible by *"transferring images and audio directly to the information of third parties"*[7]. It may be accurate to state that the privacy of the applicant's private life has been violated, considering that private life is a living space that the person voluntarily shares with certain people and prefers to keep others out[8] and that the applicant's spouse uploaded a software on to the applicant's phone without consent and submitted the data that the applicant preferred to keep confidential as evidence to the court. However, it should be noted that the video or audio recordings of a person's private life recorded in order for prosecution or being taken to court, shown or listened to at the hearing constitute a reason for compliance with the

IV. İLGİLİ HUKUK

A. Türk Ceza Kanunu

1. Özel Hayatın Gizliliğini İhlal (Türk Ceza Kanunu m.134)

Kişilerin özel hayatının gizliliğinin ihlal edilmesi, 5237 Sayılı TCK'nın 134. maddesinde hüküm altına alındığı üzere, özel hayatın gizliliğini ihlal suçuna vücut vermektedir. İlgili madde, özel hayatın gizliliğinin, özel hayata ilişkin görüntü veya seslerin kayda alınması, bunların ifşa edilmesi ve ifşa edilen bu verilerin basın ve yayın yoluyla yayımlanması suretiyle ihlal edileceğinden[2] bahsetmektedir. Kanun koyucu, bu madde ile kişilerin gizli hayat ve özel hayat alanlarının korunmasını sağlama[3] amacı güttüğünden, özel hayatın gizliliğinin ihlali suçlarının hukuki konusunun özel hayatın gizliliği hakkı olduğunu söylemek yerinde olacaktır[4]. Suçun maddi konusu ise; *"kişilerin özel hayatlarında gerçekleşen davranış veya olaylar"*[5] olarak karşımıza çıkmaktadır. TCK 134'te hüküm altına alınan suç; *"gizliliğin ihlali sonucunu doğurmaya elverişli her türlü fiille işlenebilir"*[6]. Özel hayata ilişkin görüntü ve seslerin ifşası ise; *"görüntü ve seslerin doğrudan üçüncü kişilerin bilgisine"*[7] aktarılması suretiyle mümkün olmaktadır. Özel hayatın, kişinin kendi isteğiyle belli birtakım kişiler ile paylaştığı ve bu kişiler dışında saklamayı tercih ettiği yaşam alanı olduğu göz önüne alındığında[8], başvurucunun eşinin başvurucunun telefonuna, rızası dahilinde olmadan bir yazılım yükleyerek başvurucunun saklı tutmayı tercih ettiği verileri mahkemeye delil olarak ibraz ettiği düşünüldüğünde, başvurucunun özel hayatının gizliliğinin ihlal edildiğini söylemek mümkün olabilir. Fakat önemle belirtilmelidir ki, savcılık yahut mahkemeye verilme, duruşmada gösterilme yahut dinlenme sebebiyle kayda alınan özel hayata ilişkin görüntü veya ses kayıtları, TCK 134

FOOTNOTE

1 CC, Application Number: 2018/30296, Date of the Verdict: 07.09.2021, p. 10.

2 **Taner Geçmez,** Haberleşmenin Gizliliğini İhlal ve Özel Hayatın Gizliliğini İhlal (TCK m.132-134), Master's Thesis, Ankara 2014, p. 68.

3 **Nevzat Toroslu,** Cürümlerin Tasnifi Bakımından Suçun Hukuki Konusu, Sevinç Printing House, Ankara 1970, p. 321 ff. via Geçmez, p. 69.

4 **Durmuş Tezcan/ Mustafa Ruhan Erdem/ Murat Önok,** 5237 Sayılı Türk Ceza Kanunu'na Göre Teorik ve Pratik Ceza Özel Hukuku, Seçkin, Ankara 2007, p. 467 ff. via Geçmez, p. 69.

5 **Geçmez,** p. 70.

6 **Geçmez,** p. 76.

7 **Geçmez,** p. 79.

8 **Zeynep Demiryürek,** Medeni Yargılama Hukukunda Hukuka Aykırı Şekilde Elde Edilen Delillerin Geçerliliği Ve Kullanılması, Master's Thesis, Ankara 2021, p. 129.

DİPNOT

1 AYM, Başvuru Numarası: 2018/30296, Karar Tarihi: 07.09.2021, s. 10.

2 **Taner Geçmez,** Haberleşmenin Gizliliğini İhlal ve Özel Hayatın Gizliliğini İhlal (TCK m.132-134), Yüksek Lisans Tezi, Ankara 2014, s. 68.

3 **Nevzat Toroslu,** Cürümlerin Tasnifi Bakımından Suçun Hukuki Konusu, Sevinç Matbaası, Ankara 1970, s. 321 vd. nakleden Geçmez, s. 69.

4 **Durmuş Tezcan/ Mustafa Ruhan Erdem/ Murat Önok,** 5237 Sayılı Türk Ceza Kanununa Göre Teorik ve Pratik Ceza Özel Hukuku, Seçkin, Ankara 2007, s. 467 nakleden Geçmez, p. 69.

5 **Geçmez,** s. 70.

6 **Geçmez,** s. 76.

7 **Geçmez,** s. 79.

8 **Zeynep Demiryürek,** Medeni Yargılama Hukukunda Hukuka Aykırı Şekilde Elde Edilen Delillerin Geçerliliği Ve Kullanılması, Yüksek Lisans Tezi, Ankara 2021, s. 129.

PART 17

law within the scope of Article 134 of the TPC[9]. In order to avoid any doubt, it should be emphasized that violating a person's private life for the sole purpose of obtaining evidence will not constitute compliance with the law in the context of Article 134 of the TPC. According to this practice adopted by the Court of Cassation, violating the privacy of another person's private life for the purpose of collecting evidence *"in sudden situations where there is no opportunity to obtain evidence again and there is no opportunity to apply to the competent authorities"*[10] will constitute a reason for compliance with the law. Nonetheless, when the concrete case is examined, it may be appropriate to state that the applicant's spouse will not benefit from the reasons of compliance with the law pursuant to Article 134 of the TPC, since the applicant's spouse had the opportunity to prove that the applicant was cheating by other means, but chose to install a spyware on the applicant's phone and violated the privacy of the applicant's private life.

2. Recording of Personal Data (TPC Article 135)

Personal data is defined in subparagraph (e) of Article 3 of the Law on the Protection of Personal Data No. 6698 ("**LPPD**"). As the definition suggests, personal data means "*any information relating to an identified or identifiable natural person*"[11]. The subject of the crime, which is stipulated in Article 135 of the TPC, is personal data[12]. Personal data does not necessarily have to be a secret nor confidential information as defined in Article 3 of the LPPD[13]. As it can be clearly understood from the wording of Article 135 of the TPC, the act that gives rise to the crime of recording personal data is the act of recording[14]. Within the scope of the LPPD, certain principles are stipulated for the processing of personal data. For instance, "*in order for personal data processing to be lawful, personal data processing must be "connected" and in line with the purpose of personal data processing, and "limited" to this processing only; unnecessary and unsuitable personal data should not processed; for the purpose of processing, only necessary data should be processed in a "proportionate" manner, data processing should be minimized, in other words, a "measurement" should be ensured with "data minimization" as stated in Article 5 of the GDPR*"[15]. It is convenient arguing that the reasons for compliance with the general law specified in the TPC can also be used for the crime of recording personal data[16]. In this context, if the person processes the personal data of another person by using a right granted by legal order and in accordance with the rule of good faith, they will be able to rely on a compliance with laws reason and exercise the right in terms of the TPC 135[17]. Another important criterion here is, in order for a person to be able to use a right granted by legal order, that right must be exercised without an intermediary institution or authority[18]. Considering that the applicant's spouse has accessed the applicant's bank and e-government passwords and recorded the relevant data, it may be accurate to state that the spouse did not act with the sole motive of presenting evidence for the divorce case in the aforementioned individual application decision.

3. Unlawful Delivery or Capture of the Data (TPC Article 136)

Delivering or capturing personal data unlawfully is considered a crime within the scope of Article 136 of the TPC. The legal subject of this crime, which is covered in the relevant article, is personal data in parallel with Article 135 of the TPC[19]. Although there are differences of opinion in the doctrine, the underlying purpose of the legislator's criminalization of illegal delivering or capturing of personal data under TPC 136 is to prevent unauthorized third parties from accessing personal data[20]. In this context, it would be accurate to state that the right to protect personal data is the legal value that is tried to be protected by the relevant regulation[21]. It is necessary and sufficient for the element of illegality to occur in order for the personal data to be deemed to have been delivered pursuant to Article 136 of the TPC; an unlawful act of delivering shall not be subject to any form[22]. The act of dissemination within the scope of the relevant article is an act that multiplies the domain of the act of delivering and ensures that personal data is transferred

FOOTNOTE

9 Geçmez, p. 94.

10 Court of Cassation 12. CC., T. 27.01.2014, E. 2013/8151, K. 2014/1609.

11 Law on Protection of Personal Data No. 6698, Official Gazette No. 29677 dated 07.04.2016.

12 Ece Taşçı Aydemir, Kişisel Verilerin Kaydedilmesi Suçu, Master's Thesis, İstanbul 2022, p. 44.

13 Taşçı Aydemir, p. 44.

14 Taşçı Aydemir, p. 47.

15 Taşçı Aydemir, p. 58.

16 Taşçı Aydemir, p. 82

17 Taşçı Aydemir, p. 92.

18 Fatma Umay Genç/ Fatih Yurtlu/ Elif Kurt/ Burak Kılıç; Editors: İzzet Özgenç, İlhan Üzülmez, Ceza Genel Hukuku. (3rd Print) p. 73 ff via **Taşçı Aydemir,** Kişisel Verilerin Kaydedilmesi Suçu, Master's Thesis, İstanbul 2022, p. 93.

19 Hande Seven, Verileri Hukuka Aykırı Olarak Verme veya Ele Geçirme Suçu (TCK m.136), Master's Thesis, İzmir 2021, p. 77.

20 Seven, Thesis, p. 87.

21 Seven, Thesis, p. 87.

22 Seven, Kişisel Verileri Hukuka Aykırı Olarak Verme veya Ele Geçirme Suçu (TCK m.136), 1st Print, Ankara 2021, p. 98.

kapsamında hukuka uygunluk nedeni teşkil etmektedir[9]. Fakat şüpheye mahal vermemek adına önemle belirtilmelidir ki salt delil elde etmek amaçlı kişinin özel hayatını ihlal, TCK 134 bağlamında hukuka uygunluk teşkil etmeyecektir. Şöyle ki, Yargıtay'ın da benimsediği bu görüşe göre, kişinin *"bir daha kanıt elde etme olanağının bulunmadığı ve yetkili makamlara başvurma imkanının olmadığı ani gelişen durumlarda"*[10] başka bir kimsenin özel hayatının gizliliğini delil toplamak amacıyla ihlal etmiş olması hukuka uygunluk nedeni oluşturacaktır. Fakat somut olay incelendiğinde, başvurucunun eşinin başvurucunun kendisini aldattığını başka yollar ile kanıtlama imkânı bulunmasına rağmen başvurucunun telefonuna casus bir yazılım yüklemiş olması ve başvurucunun özel hayatının gizliliğini ihlal etmiş olması sebebiyle, başvurucunun eşinin TCK 134 uyarınca hukuka uygunluk nedenlerinden yararlanmayacağını söylemek yerinde olabilecektir.

2. Kişisel Verilerin Kaydedilmesi (TCK m.135)

6698 Sayılı Kişisel Verilerin Korunması Kanunu'nun ("**KVKK**") 3. maddesinin (e) bendinde, kişisel verinin tanımı yapılmıştır. Tanıma göre kişisel veri, *"Kimliği belirli veya belirlenebilir gerçek kişiye ilişkin her türlü bilgiyi"*[11] ifade etmektedir. TCK'nın 135. maddesinde hüküm altına alınan suçun konusu, kişisel veridir[12]. Kişisel veri, KVKK'nın 3. maddesinde de tanımlandığı üzere sır niteliğini haiz olmak durumunda değildir[13]. TCK'nın 135. maddesinin lafzından da açıkça anlaşılacağı üzere, kişisel verilerin kaydedilmesi suçuna vücut veren fiil kaydetmedir[14]. KVKK kapsamında kişisel verilerin işlenmesi için belli bazı ilkeler öngörülmüştür. Örneğin; *"kişisel veri işlemenin, kişisel veri işleme amacıyla "bağlantılı" ve bu doğrultuda olması, yalnızca bu işleme amacıyla "sınırlı" olması; ihtiyaç duyulmayan, elverişsiz, gereksiz kişisel verilerin işlenmemesi; işleme amacı için yalnızca gerekli verilerin "orantılı" biçimde işlenmesi, veri işlemenin en aza indirgenmesi yani GDPR'ın 5. maddesinde yer verilen tabirle "data minimisation (veri minimizasyonu)" ile "ölçülü"lüğün sağlanması gerekir"*[15]. TCK'da belirtilen genel hukuka uygunluk sebeplerinin kişisel verilerin kaydedilmesi suçu bakımından da kullanılabileceğini söylemek yerindedir[16]. Bu bağlamda, kişi, kendisine hukuk düzeni tarafından tanınmış olan bir hakkı sınırları içinde ve dürüstlük kuralına uygun olarak kullanarak bir başkasının kişisel verilerini işliyorsa, TCK 135 bakımından hukuka uygunluk sebeplerinden olan hakkın kullanılmasına dayanabilecektir[17]. Burada önemli olan diğer bir ölçüt de kişinin kendisine hukuk düzeni tarafından tanınan bir hakkı kullanabiliyor olması için o hakkın bir aracı kurum veya merci olmadan kullanılabilir olması gerekmektedir[18]. Bahsi geçen bireysel başvuru kararına bakıldığında, başvurucunun eşinin, başvurucunun banka ve e-devlet şifrelerine kadar ulaştığı ve ilgili verileri kaydettiği de göz önünde bulundurulduğunda, eşin salt boşanma davasına delil ibraz etmek saikiyle hareket etmediğini söylemek mümkün olabilecektir.

3. Verileri Hukuka Aykırı Olarak Verme veya Ele Geçirme (TCK m.136)

Kişisel verilerin hukuka aykırı olarak verilmesi yahut ele geçirilmesi, TCK'nın 136 maddesi kapsamında suç olarak nitelendirilmektedir. İlgili maddede hüküm altına alınmış olan bu suçun hukuki konusunu, TCK'nın 135'inci maddesiyle paralel olarak kişisel veri oluşturur[19]. Öğretide görüş farklılıkları olmakla birlikte, kanun koyucunun TCK 136 kapsamında kişisel verilerin hukuka aykırı olarak verilmesi veya ele geçirilmesini suç kabul etmesinin altında yatan amaç, yetkisiz üçüncü kişilerin kişisel verilere erişimlerinin engellenmesidir[20]. Bu bağlamda, kişisel verilerin korunması hakkının, ilgili düzenleme ile korunmaya çalışılan hukuki değer olduğunu söylemek yerinde olacaktır[21]. Kişisel verinin TCK'nın 136. maddesi uyarınca verilmiş kabul edilmesi için hukuka aykırılık unsurunun gerçekleşmesi gerekli ve yeterlidir; hukuka aykırı bir verme eylemi herhangi bir şekle tabi olmayacaktır[22]. İlgili madde kapsamında yayma fiili ise, verme fiilinin etki alanını çoğaltan ve kişisel verilerin birden fazla kişiye aktarılmasını sağlayan bir eylem[23] olup farklı şekillerde gerçekleşti-

DİPNOT

9 Geçmez, s. 94.

10 Yargıtay 12. C.D., T. 27.01.2014, E. 2013/8151, K. 2014/1609.

11 6698 Sayılı Kişisel Verilerin Korunması Kanunu, 07.04.2016 tarih, 29677 sayılı Resmi Gazete (RG).

12 Ece Taşçı Aydemir, Kişisel Verilerin Kaydedilmesi Suçu, Yüksek Lisans Tezi, İstanbul 2022, s. 44.

13 Taşçı Aydemir, s. 44.

14 Taşçı Aydemir, s. 47.

15 Taşçı Aydemir, s. 58.

16 Taşçı Aydemir, s. 82

17 Taşçı Aydemir, s. 92.

18 Fatma Umay Genç/ Fatih Yurtlu/ Elif Kurt/ Burak Kılıç; Editörler: İzzet Özgenç, İlhan Üzülmez, Ceza Genel Hukuku. (3. baskı) s. 73'ten nakleden **Taşçı Aydemir,** Kişisel Verilerin Kaydedilmesi Suçu, Yüksek Lisans Tezi, İstanbul 2022, s. 93.

19 Hande Seven, Verileri Hukuka Aykırı Olarak Verme veya Ele Geçirme Suçu (TCK m.136), Yüksek Lisans Tezi, İzmir 2021, s. 77.

20 Seven, s. 87.

21 Seven, s. 87.

22 Seven, Kişisel Verileri Hukuka Aykırı Olarak Verme veya Ele Geçirme Suçu (TCK m.136), 1. Baskı, Ankara 2021, s. 98.

23 Seven, s. 100.

PART 17

to more than one person[23] and can be carried out in different ways[24]. Finally, the seizure of personal data means that those who do not have the authority to dispose of the personal data of a person obtain the data in such a way that they can dispose of it[25]. In the concrete case that was the subject of the relevant individual application, it would be a suitable interpretation to accept that the applicant's spouse had seized the personal data on the applicant's phone, although not authorized, with the spyware installed on the applicant's phone.

B. European Convention on Human Rights

Article 8 of the European Convention on Human Rights ("**ECHR**") clearly stipulates that "*everyone has the right to have their private and family life, home and correspondence respected*"[26]. The European Court of Human Rights ("**European Court of HR**"), in its decisions regarding Article 8 of the ECHR, stated that the concept of private life is a very broad concept and avoided defining it[27]. However, when the relevant decisions of the European Court of HR are examined, it is seen that the interpretation of the concept of private life is based on principles such as the effective protection of individuals' private lives against arbitrary interventions by public authorities[28]. The European Court of HR has imposed three types of obligations on the states that are party to the ECHR, namely negative, positive and procedural obligations in accordance with the relevant article[29]. States which are parties to the ECHR cannot interfere with a person's private and family life in accordance with the negative obligations imposed on them[30]. The positive obligations imposed on the states that are parties to the ECHR require the states to lay the groundwork for individuals to use their right to respect for private and family life effectively, protected in accordance with the relevant article of the ECHR, in other words, the states must create the necessary material and legal conditions for the use of the right[31]. Procedural obligations, on the other hand, are not specified in every decision of the European Court of HR, but they include the obligation to respect the right guaranteed under the relevant article and the necessity of the courts to act fairly in the decision-making processes regarding the interventions against this right[32]. If the relevant individual application decision is examined in terms of the obligations imposed on the state by Article 8 of the ECHR, it can be said that the case subject to the decision is problematic in terms of the positive and procedural obligations of the state. As mentioned above, the state has to prepare the necessary legal basis for the protection of the person's relevant right, to provide adequate mechanisms for protection in case of any interference with the right, and to prepare a fair trial environment. It would be appropriate to say for the concrete case that although the applicant filed a criminal complaint with the relevant authority on the violation of the right to privacy of their private life by their spouse, the applicant was not faced with effective legal protection.

V. CONSTITUTIONAL COURT'S OPINION AND EVALUATION OF THE DECISION

Article 20 of the Constitution of the Republic of Turkey ("**Constituion**") guarantees the right of the individual to demand respect for private and family life (Constitution Art. 20/1) and the protection of personal data (Constitution Art. 20/3)[33]. In this context, as stated by the CC in the relevant individual application decision, the state should establish legal infrastructures that will ensure the protection of personal data of individuals and prevent third parties from interfering with the data as a requirement of its positive obligations. In other words, the development of preventive and deterrent mechanisms for the illegal capture, processing and disclosure of personal data is of great importance

FOOTNOTE

23 **Seven,** p. 100.

24 **Seven,** p. 100.

25 **Seven,** p. 101.

26 **Burak Tekin,** Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi Kapsamında Özel Hayata ve Aile Hayatına Saygı, Postgraduate Thesis, İzmir 2021, p. 55.

27 **Tekin,** p. 58.

28 **Tekin,** p. 58.

29 **Tekin,** p. 79.

30 **Tekin,** p. 80.

31 **Tekin,** p. 81.

32 **Tekin,** p. 83.

33 Constitution of the Republic of Turkey No. 2709, Official Gazette No. 17863 (Repeated) dated 09.11.1982.

rilebilmektedir[24]. Son olarak kişisel verilerin ele geçirilmesi, bir kişiye ait kişisel veriler üzerinde tasarruf yetkisi bulunmayan kimselerin, verileri, üzerinde tasarruf edebileceği şekilde elde etmesi anlamına gelmektedir[25]. İlgili bireysel başvuruya konu olmuş somut olayda, başvurucunun eşinin, başvurucunun telefonuna yüklediği casus yazılım ile, yetkisi olmadığı halde başvurucunun telefonunda bulunan kişisel verileri ele geçirdiğini kabul etmek, yerinde bir yorum olabilecektir.

B. Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi

Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'nin ("**AİHS**") 8. maddesi; *"herkesin özel hayatına, aile hayatına, konutuna ve haberleşmesine saygı gösterilmesini isteme hakkının bulunduğu"*-[26]nu açıkça hüküm altına almıştır. Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi ("**AİHM**"), AİHS'nin 8. maddesi ile ilgili verdiği kararlarında, özel hayat kavramının çok geniş bir kavram olduğunu belirterek kavramı tanımlamaktan kaçınmıştır[27]. Fakat AİHM'nin ilgili kararları incelendiğinde, özel hayat kavramının yorumlanmasında, kişilerin özel hayatlarının kamu otoritelerinin keyfi müdahalelerine karşı etkili şekilde korunması gibi ilkelerden yola çıktığı görülmektedir[28]. AİHM, AİHS'ye taraf olan devletlere, ilgili madde uyarınca negatif, pozitif ve usuli yükümlülükler olmak üzere üç çeşit yükümlülük yüklemiştir[29]. AİHS'ye taraf devletler, kendilerine yüklenen negatif yükümlülükler uyarınca, kişinin özel ve aile hayatına müdahale edememektedir[30]. AİHS ile devlete yüklenen pozitif yükümlülükler ise, AİHS'nin ilgili maddesi uyarınca korunan özel hayata ve aile hayatına saygı hakkının, kişiler tarafından etkili şekilde kullanabilmesine zemin hazırlanmasını, diğer bir ifadeyle, devletin, hakkın kullanılabilmesi için gerekli maddi ve hukuki şartları oluşturması anlamına gelmektedir[31]. Usuli yükümlülükler ise AİHM'nin her kararında belirtilmemekle birlikte, ilgili madde kapsamında güvence altına alınan hakka saygılı olunması gerektiğini ve bu hakka yönelik müdahalelere ilişkin karar alma süreçlerinde mahkemelerin adaletli davranması gerekliliğini kapsayan yükümlülüklerdir[32]. İlgili bireysel başvuru kararı, AİHS'nin 8. maddesinin devlete yüklediği yükümlülükler bakımından incelenirse, karara konu olayın, devletin pozitif ve usuli yükümlülükleri bakımından problemli olduğu söylenebilir. Şöyle ki, yukarıda da bahsedildiği üzere devlet, kişinin ilgili hakkının korunması için gerekli hukuki zemini hazırlamak, hakka herhangi bir müdahale halinde koruma için yeterli mekanizma öngörmek ve adil bir yargılama ortamı hazırlamak durumundadır. Başvurucunun özel hayatının gizliliği hakkının eşi tarafından ihlal edilmesi üzerine ilgili makama suç duyurusunda bulunmasına rağmen, etkin bir hukuki korumayla karşılaşmadığını söylemek, somut olay için yerinde olabilecektir.

V. ANAYASA MAHKEMESİ'NİN GÖRÜŞÜ VE KARARIN DEĞERLENDİRİLMESİ

Türkiye Cumhuriyeti Anayasası'nın ("**AY**") 20. maddesinde, kişinin özel hayat ve aile hayatına saygı gösterilmesini (AY m.20/1) ve kişisel verilerin korunmasını isteme hakkı (AY m.20/3) güvence altına alınmıştır[33]. Bu bağlamda, devlet, ilgili bireysel başvuru kararında da AYM tarafından belirtildiği üzere, pozitif yükümlülüklerinin bir gereği olarak kişilerin kişisel verilerinin korunmasını sağlayacak ve verilere üçüncü kişilerin müdahalelerini önleyecek yasal altyapılar oluşturmalıdır. Diğer bir ifadeyle, kişisel verilerin hukuka aykırı olarak ele geçirilmesi, işlenmesi ve açıklanmasına yönelik önleyici ve caydırıcı mekanizmaların geliştirilmesi, AY'da güvence altına alınan hakların korunması bakımından

DİPNOT

24 **Seven,** s. 100.

25 **Seven,** s. 101.

26 **Burak Tekin,** Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi Kapsamında Özel Hayata ve Aile Hayatına Saygı, Yüksek Lisans Tezi, İzmir 2021, s. 55.

27 **Tekin,** s. 58.

28 **Tekin,** s. 58.

29 **Tekin,** s. 79.

30 **Tekin,** s. 80.

31 **Tekin,** s. 81.

32 **Tekin,** s. 83.

33 2709 Sayılı Türkiye Cumhuriyeti Anayasası, 09.11.1982 tarih, 17863 (Mükerrer) sayılı Resmi Gazete (RG).

PART 17

in terms of protecting the rights guaranteed in the Constitution. In the case subject to the application, it is seen that certain documents in the applicant's phone, which are of the nature of personal data, were submitted as evidence for the divorce case pending between the application and the applicant's spouse. Needless to say, the unlawful seizure and disclosure of personal data has been regulated as a crime under the TPC and the state is required carry out an effective criminal investigation and prosecution in accordance with its obligation to establish an effective judicial system. In this context, it is clear that the applicant's complaints should be taken into consideration and the incident should be clarified in all aspects and the result should be explained with justifications. Within the scope of the relevant individual application, the CC evaluated whether the competent authorities carried out an effective criminal investigation and prosecution. In the petition, the applicant claimed that the spouse did not act solely with the motive of obtaining evidence for the divorce case and continued to use the spyware after the divorce case was filed and since it is important in terms of determining the scope of the personal data seized, requested to investigate the date on which the software was installed and the scope of the obtained data. Upon the applicant's complaint, the Office of the Chief Public Prosecutor took the statement of the suspect spouse and examined the divorce case in correspondence with the Civil Court. The Chief Public Prosecutor's Office stated that applicant's spouse confessed to the acts committed, and as a result of the examination, filed a lawsuit with the Criminal Court for the punishment of the applicant's spouse. The Constitutional Court is of the opinion that the Chief Public Prosecutor's Office has conducted an effective investigation in the event that is the subject of the individual application in a way that will allow the allegations of the applicant to be discussed and evaluated during the prosecution. During the trial, the Criminal Court, citing the ongoing divorce case between the parties, decided to acquit the accused, stating that he acted with the motive of not losing the evidence and that the data obtained was only used as evidence in the divorce case. As stated by the CC in the relevant individual application decision, the Criminal Court has not conducted any research on the method and scope of obtaining personal data and whether the purpose of accessing personal data is legitimate. As revealed in the decision, the approach of the Criminal Court that the spouses do not have a private life separate from each other due to their marital union alone is not of the nature to adequately protect the guarantees of the right to personal data protection, which is guaranteed by Article 20 of the Constitution. In other words, the prosecution could not be taken deeper because the fundamental allegations regarding the clarification of the event were not investigated during the trial process, the conclusion was reached with reasons devoid of legal basis, and the positive obligation of the state to establish an effective judicial system was violated by the competent authorities. Concordantly, the CC decided appropriately and concluded that the applicant's right to the protection of personal data within the scope of the constitutionally guaranteed right to respect for private life was violated.

büyük önem arz etmektedir. Başvuru konusu olayda başvurucunun telefonunda bulunan kişisel veri niteliğini haiz belli birtakım belgelerin, başvuru ile başvurucunun eşi arasında görülmekte olan boşanma davasına delil olarak ibraz edildiği görülmektedir. Kişisel verilerin hukuka aykırı yollarla ele geçirilmesi ve açıklanması TCK kapsamında suç olarak düzenlenmiş olup etkili yargısal sistem kurma yükümlülüğü uyarınca devletin etkili bir ceza soruşturması ve kovuşturma yapması gerekliliği, izahtan varestedir. Bu bağlamda, başvurucunun şikâyetlerinin göz önüne alınması ve olayın tüm yönleriyle açıklığa kavuşturularak ulaşılan sonucun gerekçelerle açıklanması gerektiği açıktır. AYM, ilgili bireysel başvuru kapsamında, yetkili makamların etkili bir cezai soruşturma ve kovuşturma yürütüp yürütmediğini değerlendirmiştir. Başvurucu şikâyet dilekçesinde, eşin yalnız boşanma davasına delil elde etme saikiyle hareket etmediğini ve boşanma davası açıldıktan sonra da casus yazılımı kullanmaya devam ettiğini iddia etmiş ve ele geçirilen kişisel verilerin kapsamının belirlenmesi açısından önem arz ettiğinden, yazılımın hangi tarihte yüklendiğinin ve elde edilen verilerin kapsamının araştırılmasını talep etmiştir. Başsavcılık, başvurucunun şikâyeti üzerine şüpheli eşin ifadesini almış ve Hukuk Mahkemesi ile yazışarak boşanma davasını incelemiştir. Başsavcılık, şüpheli eşin üzerine atılı fiilleri ikrar ettiğini de belirterek, yaptığı inceleme sonucunda eşin cezalandırılması istemiyle Ceza Mahkemesi'ne dava açmıştır. AYM, ilgili bireysel başvuruya konu olayda Başsavcılığın, başvurucunun iddialarının kovuşturma sırasında tartışılıp değerlendirilmesine imkân sağlayacak şekilde etkili bir soruşturma yürüttüğü kanaatindedir. Yargılama sırasında Ceza Mahkemesi, taraflar arasında süregelen boşanma davasını gerekçe göstererek, sanığın, delillerin kaybolmaması saikiyle hareket ettiğini ve elde edilen verilerin salt boşanma davasında delil olarak kullanıldığını belirterek, beraatine karar vermiştir. AYM'nin de ilgili bireysel başvuru kararında belirttiği üzere Ceza Mahkemesi, kişisel verilerin elde edilme şekline, kapsamına ve kişisel verilere ulaşma amacının meşru olup olmadığına ilişkin herhangi bir araştırma yapmamıştır. Kararda da ortaya konulduğu üzere, Ceza Mahkemesi'nin yalnız evlilik birliğinden dolayı eşlerin birbirlerine karşı özel hayatlarının olmadığı yaklaşımı, AY'nin 20. maddesi ile güvence altına alınan kişisel verilerin korunması hakkının güvencelerini yeterli şekilde koruyacak mahiyette değildir. Bir diğer ifadeyle, yargılama sürecinde olayın aydınlatılmasına yönelik esaslı iddialar araştırılmadığından kovuşturma derinleştirilememiş, yasal dayanaktan yoksun gerekçelerle sonuca ulaşılmış olup devletin, etkili bir yargısal sistem kurulması konusunda üstlenmesi gereken pozitif yükümlülük yetkili makamlarca ihlal edilmiştir. Bu bağlamda, AYM yerinde bir karar vererek, başvurucunun anayasal güvence altına alınmış olan özel hayata saygı hakkı kapsamında kişisel verilerinin korunmasını isteme hakkının ihlal edildiği sonucuna varmıştır.

The unlawful seizure and disclosure of personal data has been regulated as a crime under the TPC and the state is required carry out an effective criminal investigation and prosecution in accordance with its obligation to establish an effective judicial system.

Kişisel verilerin hukuka aykırı yollarla ele geçirilmesi ve açıklanması TCK kapsamında suç olarak düzenlenmiş olup etkili yargısal sistem kurma yükümlülüğü uyarınca devletin etkili bir ceza soruşturması ve kovuşturma yapması gerekliliği, izahtan varestedir.

VI. CONCLUSION

With the changing world and developing technology, the concept of personal data, which has gained great importance both in our lives and in law, refers to all kinds of information about a specific or identifiable natural person. The right to demand the protection of one's personal data, which has been given great protection under both national and international legislation due to the importance it has gained in recent years and imposes various obligations on

VI. SONUÇ

Değişen dünya ve gelişen teknoloji ile beraber hem hayatımızda hem de hukukta büyük önem kazanmaya başlamış kişisel veri kavramı, belirli yahut belirlenebilir bir gerçek kişiye ilişkin her türlü bilgiyi ifade etmektedir. Son yıllarda kazandığı önem sebebiyle hem ulusal hem de uluslararası mevzuat kapsamında büyük koruma altına alınan ve devletlere bu husus ile çeşitli yükümlülükler yükleyen kişisel verilerin korunmasını isteme hakkı, bir kimsenin özel hayatının gizliliği uyarınca talep

PART 17

WITH THE CHANGING WORLD AND DEVELOPING TECHNOLOGY, THE CONCEPT OF PERSONAL DATA, WHICH HAS GAINED GREAT IMPORTANCE BOTH IN OUR LIVES AND IN LAW, REFERS TO ALL KINDS OF INFORMATION ABOUT A SPECIFIC OR IDENTIFIABLE NATURAL PERSON.

states in this regard, is one of the fundamental rights and freedoms that a person can demand in accordance with the privacy of their private life. The subject of the individual application decision examined above consists of the violation of the right of one of the spouses in the divorce phase to demand the protection of the personal data from the other spouse, by installing spyware on the applicant spouse's phone without any legal reason and the Constitutional Court has quite accurately defined the obligations of the state and the relevant law and decided that there had been a violation of Article 20 of the Constitution. Namely, it is not possible to qualify the recording or capture of personal data as lawful, except in some exceptional cases stipulated by certain laws. When the relevant individual application decision is examined, the competent courts have not examined whether the actions of the applicant's spouse might have a legal basis, and the aforementioned positive obligations imposed on the state have not been fulfilled by the relevant public institutions. As a matter of fact, while the individual application institution has not yet taken its place in Turkish Law, according to a decision of the Court of Cassation regarding a similar incident, it was not found illegal for the other spouse, who suspects their spouse's loyalty, to install a voice recorder in the house where they live together. The Court of Cassation gave priority to the importance of the privacy and immunity of the family life rather than the private life of the person[34]. In this context, it should again be emphasized that the decision of the CC regarding the sanctity/ inviolability of the privacy of a person's private life is correct, since the aforementioned decision indicates that the right to demand the protection of the privacy of a person's private life and personal data arising from this cannot be arbitrarily limited or removed, and that the competent authorities act in accordance with their obligations.

edebileceği temel hak ve özgürlüklerdendir. Yukarıda incelenen bireysel başvuru kararının konusu, boşanma aşamasında olan eşlerden birinin, diğer eşin kişisel verilerinin korunmasını isteme hakkını, başvurucu eşin telefonuna herhangi bir hukuka uygunluk sebebi de bulunmaksızın casus bir yazılım yükleyerek ihlal etmesinden ibaret olup AYM, devletin yükümlülüklerini ve ilgili hukuku oldukça isabetli bir şekilde değerlendirerek, AY'nin 20. maddesinin ihlal edildiğine karar vermiştir. Şöyle ki, kişisel verilerin kaydedilmesinin yahut ele geçirilmesinin kanunlarda öngörülen bazı istisnai haller dışında hukuka uygun olarak nitelendirilmesi mümkün değildir. İlgili bireysel başvuru kararı incelendiğinde, başvurucunun eşinin eylemlerinin hukuki bir zemine oturup oturamayacağı yetkili mahkemelerce incelenmemiş olup devlete yüklenen bahsi geçen pozitif yükümlülükler de ilgili kamu kurumlarınca yerine getirilmemiştir. Nitekim bireysel başvuru kurumu Türk Hukuku'nda henüz yerini almamışken Yargıtay'ın benzer bir olay ile ilgili verdiği bir karara göre eşin sadakatinden kuşkulanan diğer eşin birlikte yaşanan konuta ses kayıt cihazı yerleştirmesi hukuka aykırı bulunmamış, kişinin özel hayatından ziyade aile hayatının gizliliğinin ve dokunulmazlığının önem ve öncelik taşıdığı hüküm altına alınmıştır[34]. Bu kapsamda kişinin özel hayatının gizliliğinin dokunulmazlığının kutsallığı hususunda AYM'nin verdiği kararın ne kadar isabetli olduğu, bahsi geçen karar kişinin özel hayatının gizliliğinin ve bundan doğan kişisel verilerinin korunmasını isteme hakkının keyfi olarak sınırlandırılamayacağının yahut ortadan kaldırılamayacağının ve yetkili makamların üzerlerine düşen yükümlülükleri gereğince yerine getirmeleri zorunluluklarının üzerinde durduğundan, bir kez daha vurgulanmalıdır.

DEĞİŞEN DÜNYA VE GELİŞEN TEKNOLOJİ İLE BERABER HEM HAYATIMIZDA HEM DE HUKUKTA BÜYÜK ÖNEM KAZANMAYA BAŞLAMIŞ KİŞİSEL VERİ KAVRAMI, BELİRLİ YAHUT BELİRLENEBİLİR BİR GERÇEK KİŞİYE İLİŞKİN HER TÜRLÜ BİLGİYİ İFADE ETMEKTEDİR.

FOOTNOTE

34 Court of Cassation 2. H.D., T. 20.10.2008, E. 2007/17220, K. 2008/13614.

DİPNOT

34 Yargıtay 2. H.D., T. 20.10.2008, E. 2007/17220, K. 2008/13614.

BIBLIOGRAPHY

BURAK TEKİN, Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi Kapsamında Özel Hayata ve Aile Hayatına Saygı, Postgraduate Thesis, İzmir 2021.

ECE TAŞÇI AYDEMİR, Kişisel Verilerin Kaydedilmesi Suçu, Postgraduate Thesis, İstanbul 2022.

HANDE SEVEN, Kişisel Verileri Hukuka Aykırı Olarak Verme veya Ele Geçirme Suçu (TCK m.136), 1st Print, Ankara 2021.

HANDE SEVEN, Verileri Hukuka Aykırı Olarak Verme veya Ele Geçirme Suçu (TCK m.136), Master Thesis, İzmir 2021.

TANER GEÇMEZ, Haberleşmenin Gizliliğini İhlal ve Özel Hayatın Gizliliğini İhlal (TCK m.132-134), Postgraduate Thesis, Ankara 2014.

ZEYNEP DEMİRYÜREK, Medeni Yargılama Hukukunda Hukuka Aykırı Şekilde Elde Edilen Delillerin Geçerliliği Ve Kullanılması, Postgraduate Thesis, Ankara 2021.

KAYNAKÇA

BURAK TEKİN, Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi Kapsamında Özel Hayata ve Aile Hayatına Saygı, Yüksek Lisans Tezi, İzmir 2021.

ECE TAŞÇI AYDEMİR, Kişisel Verilerin Kaydedilmesi Suçu, Yüksek Lisans Tezi, İstanbul 2022.

HANDE SEVEN, Kişisel Verileri Hukuka Aykırı Olarak Verme veya Ele Geçirme Suçu (TCK m.136), 1. Baskı, Ankara 2021.

HANDE SEVEN, Verileri Hukuka Aykırı Olarak Verme veya Ele Geçirme Suçu (TCK m.136), Yüksek Lisans Tezi, İzmir 2021.

TANER GEÇMEZ, Haberleşmenin Gizliliğini İhlal ve Özel Hayatın Gizliliğini İhlal (TCK m.132-134), Yüksek Lisans Tezi, Ankara 2014.

ZEYNEP DEMİRYÜREK, Medeni Yargılama Hukukunda Hukuka Aykırı Şekilde Elde Edilen Delillerin Geçerliliği Ve Kullanılması, Yüksek Lisans Tezi, Ankara 2021.